

I. kolo kategorie Z9

Z9–I–1

Najděte všechny dvojice celých čísel x a y takových, že $x + y$ je prvočíslo a $3x + 5y$ je 16. (P. Bak)

Možné řešení. Hledáme celá čísla x, y vyhovující podmínkám

$$3x + 5y = 16, \quad x + y = p,$$

kde p je neznámé prvočíslo. Z druhé rovnice vyjádříme $y = p - x$ a dosadíme do první rovnice. Po úpravách dostáváme:

$$\begin{aligned} 3x + 5(p - x) &= 16, \\ 5p - 2x &= 16, \\ 5p &= 2(8 + x). \end{aligned}$$

Na pravé straně poslední upravené rovnice je sudé číslo, tedy p musí být sudé prvočíslo neboli $p = 2$. Odtud po dosazení dostáváme

$$5 = 8 + x, \quad y = 2 - x.$$

Jediná vyhovující dvojice čísel je $x = -3$ a $y = 5$.

Jiné řešení. Číslo $3x + 5y = 16$ je sudé, tedy x a y musí mít stejnou paritu (jinak by uvedená kombinace byla lichá). Proto také součet $x + y$ je sudý a jediné sudé prvočíslo je 2. Tedy $p = 2$ a dostáváme soustavu rovnic:

$$3x + 5y = 16, \quad x + y = 2.$$

Obvyklými úpravami (jako např. u předchozího řešení) zjistíme, že jediným řešením této soustavy je dvojice čísel $x = -3$ a $y = 5$.

Jiné řešení. Začneme tím, že popíšeme všechna celočíselná řešení rovnice $3x + 5y = 16$ a poté ověříme druhou podmínku. Postupně pro násobky 5 vyjádříme rozdíl od 16 a ověříme dělitelnost třemi:

$5y$	...	-5	0	5	10	...
$16 - 5y$	...	21	16	11	6	...
děl. 3	...	ano	ne	ne	ano	...

Prvnímu vyhovujícímu případu v tabulce odpovídá dvojice $x_1 = 7$ a $y_1 = -1$, druhému dvojice $x_2 = 2$ a $y_2 = 2$. Rozdíly mezi těmito dvěma řešeními (stejně jako mezi jakýmkoli

dvěma sousedními řešeními) jsou $x_1 - x_2 = 5$ a $y_1 - y_2 = -3$. Všechna celočíselná řešení rovnice $3x + 5y = 16$ jsou tvaru

$$x = 2 + 5k, \quad y = 2 - 3k, \quad (*)$$

kde k je celé číslo. Pomocí tohoto mezivýsledku vyjádříme součet,

$$x + y = 4 + 2k = 2(2 + k),$$

což znamená, že $x + y$ je sudé číslo. Současně $x + y$ má být prvočíslo a jediné sudé prvočíslo je 2. Tedy $k = -1$ a po dosazení do (*) dostáváme jedinou vyhovující dvojici čísel $x = -3$ a $y = 5$.

Z9–I–2

Pravidelný čtyřboký hranol má objem 864 cm^3 a obsah jeho pláště je dvojnásobkem obsahu podstavy.

Určete velikost tělesové úhlopříčky hranolu. (V. Dedek)

Možné řešení. Označíme velikost hrany podstavy a , velikost výšky hranolu v a velikost jeho tělesové úhlopříčky u (vše v cm). Obsah podstavy je pak vyjádřen jako a^2 , objem hranolu jako a^2v a obsah pláště jako $4av$. Ze zadání máme vztahy

$$a^2v = 864, \quad 4av = 2a^2,$$

z nichž vyjádříme a , v a následně dopočítáme u .

Po krácení z druhého vztahu (velikost a je nenulová) plyne $a = 2v$ a dosazením do prvního vztahu dostáváme $4v^3 = 864$. Tedy

$$v = \sqrt[3]{216} = 6, \quad a = 2 \cdot 6 = 12.$$

Tělesová úhlopříčka hranolu je přeponou pravoúhlého trojúhelníku, jehož jedna odvěsna je úhlopříčkou podstavy a druhá výškou hranolu. Dvojím užitím Pythagorovy věty dostáváme

$$u = \sqrt{2a^2 + v^2} = \sqrt{324} = 18.$$

Tělesová úhlopříčka hranolu měří 18 cm.

Z9–I–3

Množinu $\{1, 2, 3, 4, \dots, n\}$ sestávající z prvních n přirozených čísel máme za úkol rozdělit do pěti neprázdných podmnožin tak, aby čísla v každé podmnožině byla po dvou nesoudělná.

Najděte největší možné n , pro které to je možné. (T. Bárta)

Možné řešení. Abychom mohli rozdělovat do pěti množin, musí být n alespoň pět.

Pro $n = 5$ je rozdělení jediné možné:

$$\{1\}, \{2\}, \{3\}, \{4\}, \{5\}.$$

Pro $n = 6$ je jedno z možných rozdělení toto:

$$\{1, 2\}, \{3\}, \{4\}, \{5\}, \{6\}.$$

Pro rostoucí n můžeme zkoušet hledat rozdělení s požadovanými vlastnostmi. Budeme úspěšní až po $n = 11$, kde jedno z možných rozdělení je toto:

$$\{1, 2\}, \{3, 4\}, \{5, 6\}, \{7, 8\}, \{9, 10, 11\}.$$

Pro $n \geq 12$ je v dané množině alespoň šest sudých čísel 2, 4, 6, 8, 10, 12, která máme rozdělit do pěti podmnožin. Tedy alespoň v jedné podmnožině se sejdou alespoň dvě sudá čísla. Každá dvě sudá čísla však mají společného dělitele, proto rozdělení s požadovanými vlastnostmi pro žádné $n \geq 12$ není možné.

Největší možné n je 11.

Z9–I–4

Rozhodněte, zda je možné k číslu s ciferným součtem 2024 přičíst jednomístné číslo tak, aby výsledné číslo mělo ciferný součet 74. (T. Bárta)

Možné řešení. Po přičtení jednomístného čísla se má ciferný součet podstatně zmenšit. To se může stát v čísle s hodně devítkami za sebou, které se změní na nuly. Např. číslo 9994 s ciferným součtem 31 se po přičtení 6 změní na číslo 10000 s ciferným součtem 1.

V našem případě se má ciferný součet zmenšit o $2024 - 74 = 1950$. Přitom platí $1950 = 216 \cdot 9 + 6$, tedy budeme potřebovat 216 devítek. Rozdílu 1950 v ciferných součtech lze dosáhnout tak, že k číslu sestávajícího z 216 devítek a sedmičky (které má ciferný součet $216 \cdot 9 + 7 = 1951$) přičteme 3, čímž dostaneme číslo sestávající z jedničky a 217 nul (které má ciferný součet 1).

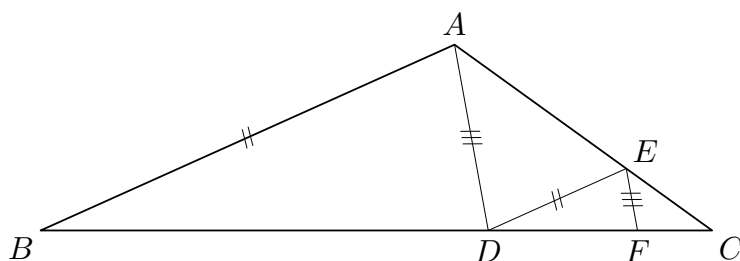
Nyní stačí předchozí nápad upravit tak, aby původní číslo mělo ciferný součet 2024. Protože $2024 = 1951 + 73$, stačí zleva přidat libovolnou posloupnost číslic se součtem 73 a jednu nulu. Vyhovující odpovědí může být např. číslo sestávající ze 73 jedniček, jedné nuly, 216 devítek a sedmičky:

```
11111111111111111111111111111111111111111111111111111111111111111111-
09999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999-
99999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999-
99999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999999997
```

Z9–I–5

V trojúhelníku ABC je strana AB dvakrát delší než strana AC . Osa úhlu BAC protíná stranu BC v bodě D . Rovnoběžka se stranou AB procházející bodem D protíná stranu AC v bodě E . Rovnoběžka s úsečkou AD procházející bodem E protíná stranu BC v bodě F .

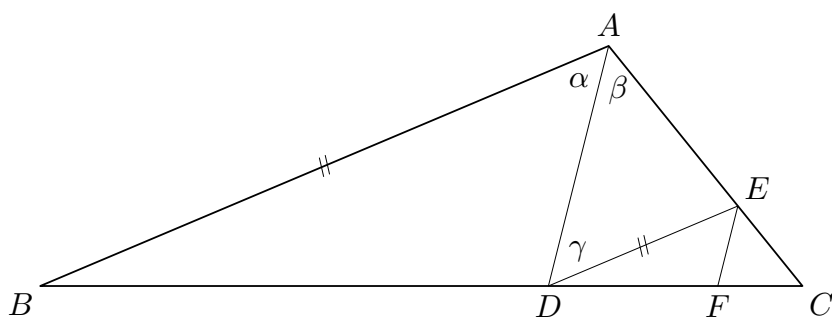
Určete poměr úseček AD a EF . (M. Dományová)

Poznámka: obrázek je pouze ilustrační.

Možné řešení. Díky rovnoběžnosti $AD \parallel EF$ jsou trojúhelníky CAD a CEF podobné a hledaný poměr úseček odpovídá koeficientu této podobnosti. Díky rovnoběžnosti $AB \parallel ED$ jsou také trojúhelníky CAB a CED podobné. Koeficient podobnosti pro první i pro druhou dvojici trojúhelníků je stejný, neboť je určen tímž bodem E na straně AC . Tento poměr odvodíme z daného poměru stran trojúhelníku ABC .

Začneme tím, že si uvědomíme několik vztahů mezi úhly vyznačenými na následujícím obrázku:

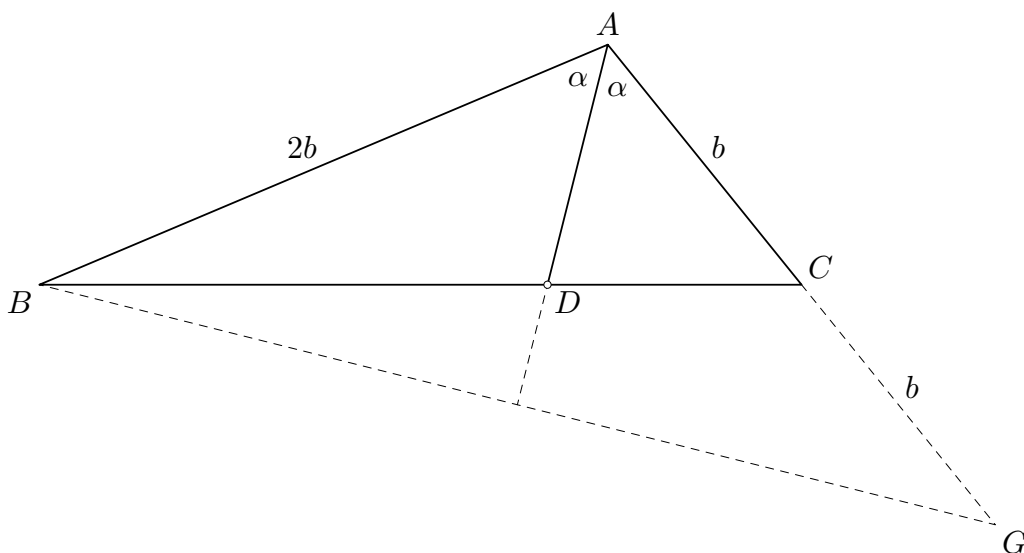
Přímka AD je osou úhlu BAC , tedy sousední úhly α a β jsou shodné. Přímky AB a ED jsou rovnoběžné, tedy střídavé úhly α a γ u vrcholů A a D jsou shodné. Celkem platí, že úhly β a γ jsou shodné. Tedy trojúhelník ADE je rovnoramenný se shodnými rameny AE a ED .

Trojúhelníky CAB a CED jsou podobné, tedy odpovídající si poměry stran jsou stejné. Zejména $|ED| : |EC| = |AB| : |AC|$, a tento poměr je podle zadání $2 : 1$. Dohromady s předchozím poznatkem ($|AE| = |ED|$) dostáváme $|AE| : |EC| = 2 : 1$ neboli $|AC| : |EC| = 3 : 1$. To je hledaný poměr podobnosti trojúhelníků CAD a CEF .

Úsečky AD a EF jsou v poměru $3 : 1$.

Poznámky. Obecně platí, že osa vnitřního úhlu trojúhelníku dělí protilehlou stranu ve stejném poměru, v jakém jsou přilehlé strany. V našem případě to znamená $|BD| : |DC| = |BA| : |AC|$ a obdobně (ze vzájemné podobnosti) $|DF| : |FC| = |DE| : |EC|$. Tento poměr však známe ze zadání, tj. $|DF| : |FC| = 2 : 1$ neboli $|DC| : |FC| = 3 : 1$. To je hledaný poměr podobnosti trojúhelníků CAD a CEF , a tedy i úseček AD a EF .

Všechny zmiňované dvojice podobných trojúhelníků jsou stejnohlelé se středem v bodě C . Hledaný poměr velikosti úseček AD a EF je koeficientem této stejnohlelosti, zejména platí $|AD| : |EF| = |BC| : |DC|$. To, že tento poměr je $3 : 1$, plyne z interpretace bodu D jakožto těžiště ve vhodném trojúhelníku:

Zde bod G je doplněn jako bod souměrný s bodem A podle středu C . Bod C je středem úsečky AG , tedy přímka BC je těžnicí trojúhelníku ABG . Trojúhelník ABG je rovnoramenný a přímka AD je osou úhlu vymezeného rameny AB a AG , tedy to je také těžnice. Proto je bod D těžištěm trojúhelníku ABG .

Z9–I–6

Plavci Pstruh a Pulec chtěli změřit své síly. Z protilehlých stran bazénu skočili současně do sousedních drah a plavali proti sobě, každý svojí konstantní rychlostí. Poprvé se plavci minuli ve vzdálenosti osm metrů od Pstruhovy startovní strany, na konci dráhy se hbitě otočili a plavali nazpět. Podruhé se plavci minuli ve vzdálenosti pět metrů od Pulcovy startovní strany, doplávali na konec dráhy, a tím závod skončil.

Určete, kdo vyhrál a jaká byla délka bazénu. (*L. Hozová*)

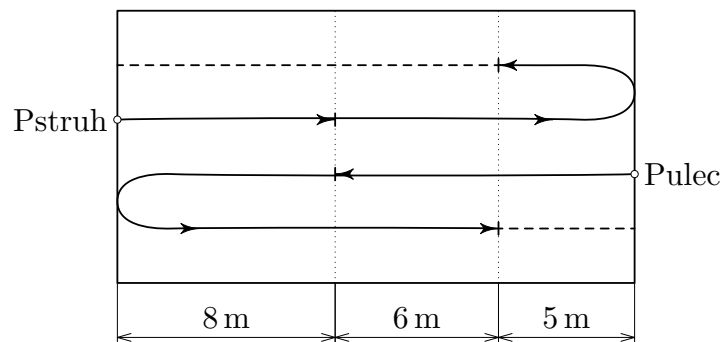
Možné řešení. Druhé míjení proběhlo blíž od Pulcova břehu než první míjení od Pstruhova břehu. Tedy Pulec plaval rychleji než Pstruh, a proto po zásluze vyhrál.

Při prvním míjení měli Pstruh a Pulec v součtu uplaváno jednu délku bazénu, při druhém míjení měli v součtu tři délky bazénu. Pokud označíme t čas prvního míjení, pak v čase $2t$ měl Pulec otočku za sebou, zatímco Pstruh před sebou, a v čase $3t$ se míjeli podruhé.

Pstruh za čas t uplavál 8 metrů, tedy za čas $3t$ uplavál 24 metrů. Současně v čase $3t$ přeplaval celý bazén a dalších 5 metrů po otočce. Bazén měl na délku 19 metrů ($24 - 5 = 19$).

Poznámky. Pro kontrolu můžeme vyjádřit vzdálenost mezi místy míjení jako $19 - 8 - 5 = 6$ (m). Pulec za časový interval délky t uplavál $5 + 6 = 11$ (m). Mezi časy t a $2t$ doplaval na konec bazénu, otočil se a přidal $11 - 8 = 3$ (m). Mezi časy $2t$ a $3t$ uplavál dalších 11 m a na druhý konec bazénu mu chybělo $19 - 3 - 11 = 5$ (m). To souhlasí s údajem ze zadání.

Přikládáme pokus o znázornění celé situace:

Jiné řešení. K délce bazénu se lze dopočítat pomocí neznámé x , která značí vzdálenost v metrech mezi místy prvního a druhého míjení:

Z předchozího řešení víme, že vzdálenost, kterou uplavala každý z plavců od prvního míjení po druhé míjení, je dvojnásobkem vzdálenosti, kterou uplavala od startu po první míjení. Vyjádříme-li tyto vzdálenosti pro Pstruha, dostáváme

$$x + 10 = 2 \cdot 8,$$

a tedy $x = 6$. Bazén měl na délku 19 metrů ($8 + 6 + 5 = 19$).

Poznámky. Pro kontrolu můžeme vyjádřit uvedené vzdálenosti pro Pulece: dostáváme rovnici

$$16 + x = 2(5 + x)$$

s tímž řešením $x = 6$.

Předchozí vztahy pro Pstruha a Pulece lze souhrnně zapsat takto:

$$\frac{x + 10}{8} = \frac{16 + x}{5 + x} = 2.$$

Bez úvodního postřehu o poměrech uplavaných vzdáleností mezi startem a místy míjení máme jen rovnici

$$\frac{x + 10}{8} = \frac{16 + x}{5 + x}.$$

Ta po úpravách vede ke kvadratické rovnici

$$x^2 + 7x - 78 = 0,$$

která má kořeny $x = 6$ a $x = -13$. Řešení naší úlohy odpovídá kladný kořen.